

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 110/08-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. apríla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť F. P., F., ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Prešov a Krajského súdu v Prešove v konaní sp. zn. 19 Cb 69/2001, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť F. P. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. októbra 2007 doručená sťažnosť F. P. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) a Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaní sp. zn. 19 Cb 69/2001, lebo súdny spor nie je do dnešného dňa ukončený, a to od podania žaloby 23. júna 1994.

Podľa názoru sťažovateľa okresný súd a krajský súd preto porušujú jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie označených práv postupom okresného súdu a krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 19 Cb 69/2001 a priznal mu primerané finančné zadosťučinenie.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané

niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd sťažovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Jedným zo základných znakov sťažnosti podanej ústavnému súdu, ako ochrany ústavne zaručených základných práv a slobôd je jej subsidiarita. Sťažnosť ústavnému súdu možno teda podať len vtedy, keď boli pred jej podaním vyčerpané všetky prostriedky, ktoré zákon na ochranu práva poskytuje.

Za taký prostriedok sa podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde považujú právne prostriedky, ktoré im na ochranu práv poskytoval do 31. marca 2005 zákon Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) v ustanoveniach § 17 a nasl. a s účinnosťou od 1. apríla 2005 poskytuje v ustanoveniach § 62 a nasl. zákon č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Ústavný súd nevyžaduje ako podmienku prijatia sťažnosti na ďalšie konanie využitie uvedených prostriedkov nápravy len vtedy, ak z okolností konkrétneho prípadu vyplýva, že túto podmienku sťažovateľa nespĺnili z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde), najmä ak využitie uvedených prostriedkov nápravy nemožno vzhľadom na okolnosti daného prípadu pokladať za postup umožňujúci dosiahnuť účinnú ochranu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (napr. III. ÚS 132/05).

Zo zistení ústavného súdu, ako aj z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ pred podaním sťažnosti ústavnému súdu nepodal sťažnosť na prietahy v konaní podľa zákona o súdoch a tiež neuviedol žiadne skutočnosti, z ktorých by vyplývalo, že podmienku v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Na základe uvedeného v súlade so svojou stabilnou judikatúrou (IV. ÚS 44/03, IV. ÚS 153/03, III. ÚS 304/04) dospel ústavný súd k záveru, že sťažnosť sťažovateľa nie je prípustná pre nevyčerpanie dostupných a účinných právnych prostriedkov ochrany jeho základných práv, a preto rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde o jej odmietnutí pre neprípustnosť. Odhliadnuc od uvedeného ani celková dĺžka konania vzhľadom na náročnosť konania nebola zatiaľ neprimeraná.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľa už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. apríla 2008